

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
11 august st. v.
23 august st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principală 375 a.

Nr. 32.

ANUL XXVII.
1891.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei

Intrebare și răspuns.

Mi te dai cu trup cu suflet ?
Te doresc atât de mult !
Dragostea desbăerată
Dar în vorbe dulci turnată
Imi e prea greu s'o ascult

Veți, hârtii-ai răbdătoare
Și, e rece, -- doru i cald,
Se aprinde vrei nu vrei !
Ori îți place, ochii mei
Tot în lacrimi să-i scald ?..

Vino dar, să-ți aud glasul
Dulce, atât de mângăios ;
Să-ți ved fața 'ndrăgostită
Și 'ntr'o clipă nepândită
Me cuprinde blând, sfios.

Gingășia 'mbrățișerii
Și atâtea sărutări *
Imi vor spune mult mai mult ?..
Vino dar, să te ascult
* Să-mi perd graiu 'n desmierdări !

Lucreția Suciu.

Greșelă de adresă.

1

Doliul trecuse. Lumea începuse să-l ispitescă cu atrăgătoare ei momenele de tot soiul ; și tocmai ispitele indirecte, care par că nu ți se adresează de fel, tocmai acelea au darul d'a te pe mâna atător și atător patimi.

Romulus Nipreanu avea un chip plăcut, un venit anual și mai plăcut și pe de-asupra acestor două bogății mai era și de spirit.

Avea înse un fond tainic de reutate și de viclenie, bine ascuns de însușirile strălucitoare ale esteriorului ; și valorile acestui fond tainic nu se cotau la bursa vieții de salon decât când domnul Romulus vedea pe vr'un amic că se pune d'a curmezișul afa-cerilor lui... de inimă.

Spirit înscocitor, repede punându-se apoi pe lucru, remănea d'asupra ca undelele și cel tras pe sfără, decât era om de spirit, făcea haz de chipul cum fusese jucat.

Acum că trecuse doliul esterior cerut de regu-lele de lume, salónele l'ar fi voit...

Romulus purtă încă doliul sufletesc după ființa ce pierduse, pe care o alesese din noianul de fete ce ținic se espun spre alegere cu însușiri și cu «poze» ce nu le prind, de ore ce pe cele dintei nu le au.

O alesese drăgălașă, nevinovată, solitară precum se află, o iubise și viața începuse cu încetul a i se resumă în această copila, devenită soția lui, soție așa cum o voise el.

Dar mórtea care nu are de lucru în unele momente de «spleen», bóla furată dela Englezi, găsise de cuviință să lipsescă pe un bărbat de nevêsta iubită și iubitóre, când putea găsi sute altele care decă iubesc... de sigur că nu pe bărbatul lor și care... iubite numai de bărbatul lor nu sânt.

Și Romulus nu putea s'o uite, și nici indema n'avea să-și ia avêntul iarăș în lumea bâlțată a salónelor, bălcui artistic a tot felul de necurățenii...

Intr'o ți pe când sta pe gânduri, între indem-nul d'a eși și dorința d'a remăne acasă, feciorul îi aduse corespondența.

Rêsfoind-o, distrat precum eră, dădu de o scri-sóre... și începù să zimbescă.

Scrișóreă avea timbru de cinci bani, nestam-pilat ; scriitura eră subțire, grațiosă, par c'ar fi tra-dat mână de femeie.

Romulus privi lung la ea și un fel de căldură i se strecură d'a lungul corpului, iar creerul lui începù să lucreze...

Scrierea grațiosă, regulată, frumósă, îi arată pe femeia frumósă, grațiosă și cu gusturi artistice...

O femeie căreia îi plăcea să viseze și care, în frumosul ideal, găsise o plăcută hrană sufletescă, fie că ar fi ajuns d'acolo la prosa ritmată a strîngerilor în brațe...

Zimbiă, căci eră a treia scrișóre ce o găsise rătăcită între corespondența și țiarele lui.

De sigur că servitorul persoanei care scriea, eră fôrte curat cu duhul încât luă drept cutie a admin-istrației poștelor, cutia lui de scrisori și țiare.

Acastă cutie pusă pe dinăuntru în gardul de lemn, avea gura vâpsită negru, în stradă, și purtă d'asupra inscripția : scrisori-gazete, făcută cu litere roșii caligrafice.

Când Romulus se întorcea acasă descuiă cutia, cu cheia ce vecinic o purtă la el de-și luă correspon-dența, ne dând astfel prilej feciorului d'a i-o controla.

Cine eră acest domn de la Polovraci, publicist ; ce literat nou în noianul atător de la... și iar de la... rêsăriți fără șcirea Domnului, urșiți a fi curênd puși la dela uitării ?

Cine eră acest domn căruia îi scria ființa ce el o bănuia a fi plină de seducțiuni ?

Cine eră această ființă plină de eleganță și de gust, care scria acestui domn *de la Polovraci* ?

— Măre, își dișe Romulus, ce o să fie decă oi desface-o și oi citi scrisoarea asta, una din cele trei rătăcite în cutia mea ?

Și, plictisit cum eră, trist, fără direcțiune de petrecere a timpului, Romulus nu vedu în fapta lui d'a violă o taină decăt o festă de jucat, o intrigă amorosă de surprins, o ocupațiune momentană care zimbiă atrăgător spiritului seu adormit de câtva timp.

Luă cuțitul de sîdef alb, curat, cu reflecte palide roșii, violete și verđi, și... după o mică codire... tăia piicui în partea de sus și scose scrisoarea.

Hârtia japoneză sîdefată, cu monogram gravat, ușor parfumată, miros de trandafir.

Aceasi mână ca și la adresă, dar scrierea curgător, fină, elegantă, plăcută :

Domnul meu,

»Nu vedeți, ve rog, în stăruința mea d'a ve cunoșce ceva romantic, aventuros, după cum nu vednici eu în tăcerea dvăstră o lipsă de politețe. O întemplantare ce nu mi-o esplic v'a oprit, de sigur, d'a ve prezentă, intru cât ve priveșce ; din parte-mi, fiți incredințat, e numai dorul, din punctul de vedere al relațiunilor sociale, d'a vedea în cercul cunoșcintelor ce-mi frecventeză salonul, un talent distins ca dv.

»Primiți, ve rog, asigurarea deosebitei aprecieri a

dămnei Iulia Zora.
Srtada Știrbei-Vodă, 508.

— Iulia Zora... Necunoscut termen din algebra socială... Inc'odată eu mi-o inchipuiesc frumósă... măritată... nu cred... Cine șcie, veduvă pôte... În tot casul liberă... și mai ales romantică, visând vr'un amor estra, de vreme ce-l caută într'un... *de la Polovraci*, publicist, poet fără dór și pôte... Poet distins, ea-l socoteșce și suflet distins... proprietar al unui corp, esterior distins... Biéta femei, o fi plictisită ca și mine de o viață sgotósă, secă, sərbédă... Așă-i, o viață intimă, duet cântat de doue inimi cu simțiri inalte, — iubire care vine pe nesimțite și impleteșce din trandafiri un lanț ce pe urmă nu se pôte rupe ; plăceri așteptate, întrevăđute, visate, dorite... Apropiere dragălașe, dată-tóre de fiori nespuși de dulci și lungă sărutare ce incepe șirul plăcerilor terestre în fumul beției pline de farmec a poesiei sulleteșci ce remâne neatinsă.

Am avut-o, am simțit-o... De ce n'aș mai avea-o, de de n'aș mai simți-o ? Prilejul se iveșce... Să nu ne scape... În întemplantare e adeseori fericirea ce nu mai credem s'o găsim deseversită...

Nebun acel ce vede trecënd o fericire

Și nu-i a ține calea s'o pripdă cu grăbire.

II

— Cuconiță, cuconiță ! a venit un domn... Mi se pare că e domnul... șcii care...

— Ce spui ?

Și tineră femei care sta culcată alene pe-o dormitóre, sări, alergă inaintea oglinzii, își drese pèrul și cutele unei rochii de casă fòrte elegantă și porunci servitórei :

— Polteșce-l.

Iulia Zora e naltă, subțiratecă, cu pept desvoltat care dă multă gingășie taliei și armoniei bustului. Cu pèr blond în bătaia grăului ce dă în copt, hogat, impletit în doue còde gròse cu meșteșug ca peptă-natură, Iulia Zora are ceva virginal în aierul ei, în privirile ochilor ei ca unda mării, adânci ca marea, când nu voiă să fie ghicită.

Abiá pare de 19 ani și zimbetul ei pare a fi al neșciinței, plin de un farmec firesc ce subjugă, fără a fi provocător.

Romulus Nipreanu se opri după ce trecu pragul, impresionat adânc, — ceea ce nu scăpă Iuliei, și- i pricinui o dulce mulțumire.

Cu șciința lui d'a se presintă în lume, Nipreanu se arată îndată cavalerul distins, fără pretențiune inse și fu atât de delicat, încât pozițiunea ciudată órecum a dămnei Zora față c'un tiner pe care cu stăruință îl invitase fără a-l cunoșce, fu scăpată.

Iulia, surprinsă mai întei de faptul că nu întel-niá un novice, în postul ce și-l inchipuise timid și stângaciu ; surprinsă apoi de infățisarea și de chipu cum *de la Polovraci* primise invitațiunea ei ; mulțumită de efectul ce făcuse asupra acestui tiner care, cu tóte că se vedea umblat prin lume, își păstrase aureola visurilor lui — dovédă scrierile lui, — se simți atrasă cătră el din chiar primele momente.

Cu tóte acestea romanul ei se modifică puțin ; altfel ar fi procedat c'un novice ; altă țesetură avea acum de făcut față cu poetul om de lume.

— Iți mărturisesc domnule *de la Polovraci*...

— Diceți-mi, ve rog, Nipreanu... Pseudonimul meu incetéză față cu dvăstre.

— Fie. Iți mărturisesc, dle Nipreanu, că pentru mine și societatea mea ești un poet plin de talent și am cedat cu plăcere stăruințelor prietenilor mei d'a ne fi tuturor cunoscut, amic și pârtaș petrecerilor nòstre... Un lucru numai me miră : dvăstre, om de salon și să nu fiți cunoscut ca scriitor sub adevăratul nume ?

— La ce bun, dămnă ? Cine se intereséză de scrieri și de autorii români ? Pentru societatea nòstră nu e un merit d'a fi scriitor, artist serios și cu pașimă de arta lui... De ce ? Sînt pricini multe, fòrte multe, care o să facă, sper, subiectul multor discușiuni între noi... Destul că aceste pricini sînt de natură a descuragiă, a amări, a oprí avèntul inimelor tinere, ori cât de vênjose în lupta lor pentru nòbila pasiune de arta lor.

— Aveți dreptate, mult dreptate...

— De aceea m'a surprins invitațiunea dvăstre, adresată artistului, poetului... De aceea am alergat cu sete, dămnă, ca să me aflu în mijlocul unei societăți iubitoare de artă, patronată de o ființă ce mi s'a arătat superióră și care, cu adâncă mulțumire, ved că respunde cu prisosință idealului meu...

— A ! dle Nipreanu, care din doi vorbeșce acum : poetul ? séu cavalerul, tinerul de salon fòrte prodig în complimente măgulitóre ?

Nu, poetul, dnă, poetul măgulit de importanța ce i se dă, poetul care simte ce vede și vede cum simte...

— În adevèr, simțiți mult, dle Nipreanu, această se vede în tóte bucățile dvăstre... De ce inse atâta pesimism ? de ce atâta decepțiune ? Să fi suferit óre atât de adânc, dv., care după infățisare, păreți a fi atât de liniștit, senin... pot dice chiar... fericit.

— O ! dămnă, a fi pesimist, desilusionat, nu însemnézá tot'dauna a avea chip suferind și a fi sàrac séu a fugi de lume ; a suferi nu însemnézá numai a fi slab, pipernicit séu a-ți purtă prin lume chipul cavalerului Tristei Figuri ; a fi poet nu însemnézá, în stèrșit, a te vâetă că nu ai și a fi desilusionat numai pentru că n'ai... A fi poet, dămnă, este a te folosi de un dar al firei, a te studiá pe tine ca să poți cunoșce pe alții, a simți și a fi artist în chipul cum iți arăți simțirea și, decă ești și om de lume, a te închide în tine însuți trecënd liniștit, zimbitor pe lângă ai tei, convins de adevèrul că : decă suferința ție-mare, nu lumea ție-o va alina, căci lumea, din firea

ei e croită să te facă să suferi, — prin urmare de ce să te arăți ei suferind? A fi poet e a înțelege suferințele altora, e a suferi pentru că vezi pe alții suferind...

— Știu și sunt convinsă. De altfel, cunosc acestea din bucata dv., intitulată: »O séra de gânduri...« Admirabilă bucată... Voiți s'o citim împreună? Citită de dv. de sigur c'o să-mi placă și mai mult.

Fără să se tulbure cât de puțin, Romulus Nipreanu se apropiă de un birou pe care se află o carte mare legată în piele roșie aurită.

— Vedeți?... Ghiciți ce am aci?

— Vr'o colecție de diare?

Dna Zora deschise cartea...

— Nu, n'ați ghicit. E colecțiunea tuturor scrierilor dv. și numai ale dv.: versuri, prosă, articole de gazetă, cronici... tot ce ați scris, în toate diarele...

— A! dămnă, me sdrobiți subț dovețile atător amabilități... și me faceți să nu mai știu cum să ve pot mulțami...

— Nu, dle poet, nu voi să fii sdrobot subț ele... îi respunse Iulia c'un zîmbet subjugător...

În timpul acesta răsfoise repede cartea în care se aflau lipite cu multă ingrigire diferitele scrieri ale poetului seu iubit...

— Iată și séra dv. de gânduri... Haide, ședi colea, poete; să lăsăm a doua persoană plurală elegantelor secături de salon, și noi, ca doi ómeni de spirit să ne tratăm cu familiaritatea amicală a potrivirilor de idei... Nu-i așa?

Și Iulia Zora, luând un alt aspect în ochii lui Nipreanu, care începea să se simță subjugat de un farmec nou, — îl făcū să-și uite de pozițiunea falsă în care se află

(Va urmá.)

Radulescu-Niger.

Scrisóre.

«*U* sfânta candel' a speranței
Să treci prin viéță fericită
Și din vâpaia mângăerii
Să-ți crească inima smerită

A lumii dușmănóse valuri
Sdrobescă-se necontentit
De a credinții tale stâncă,
Ce pórtă semn nebiruit!

Măririi deșerte niciodată
Să nu dorești, nu! ca o rază
Să sting mărirea din lume,
Când mai frumos ne luminează.

Urméză inse totdeuna
Un sóre vecinic lucitor:
E sórele virtuții sfinte,
Ce sparge-al patimilor nor.

Iubirea ta zidește-o pururi
Pe temelia 'nțelepciunii,
Și nu lega sperări bogate
De aurul deșertăciunii.

Înțelepciunea-i cea mai scumpă
Din florile ce Dumnegeu
Le 'mplântă 'n inimile blânde
Ce-ascultă de cuvântul Seu

Ascultă dar de-a Lui cuvinte
Și crede 'n vecinicul lor bine,
Căci viéța ta va curge vesel
Sub vesel cer cu bolți senine.

Și totdeuna mângăerea
Va rēcóri sufletul teu
De-i ocolí ispita lumii,
Ce 'ndémnă inima la reu.

Din lumea gândurilor tale
Alung' a patimii vulvóre,
Și nu-ți hráni inchipuirea
Cu ideale 'nșelătóre.

De vréi apoi să-ți fie bine,
Să simți chiar raiul pe pământ,
Ascultă glasul consciinții
De-acuma până la mormént!

O! fiă să-ți lucescă vecinic
O rađă pururea senină
Și pașul teu să nu-l urmeze
Decât zimbire și lumină.

Urzind mereu fire de aur
Tórse din caer de noroc,
Străină de dureri și chinuri
Să fii ferice 'n ori ce loc!

Seghedin, iulie 1891.

Traian H. P.

Odulia.

(Poveste fantastică Creolă de Nestho-Desplantes.)

*A*biá de 15 ani, frumósă ca nóptea instelată, tot așa de curată, dicea lumea, ca diamantul negru care ațiță dorințele, astfel erá Odulia. Toți tinerii o doriau de nevéstă. Mai mulți se rostogoliseră, rugători la piciórele ei: toți fuseseră trimiși să se plimbe cu aceeași rēcéla... Ochii Oduliei ținteau prea sus ca să-i vedă pe dênșii așa jos!

Fiind-că, în somnul ei, frumósă fată négră visá adese-ori un vis ciudat: un cavaler mândru în fața lunii, tare ca tigru' roșu, ager ca și un cariacu, îi jurá s'o iubescă totd'auna, și, ca gagiú al iubirii lui, punea pe sînul tresăritor al Oduliei o sárutare de foc care o impresioná dureros de o cam dată, pe urmă o lăsá într'un foc delicios care n'o lăsá să uite...

Și fata se gândia vecinic la acea ființă ideală a visurilor sale tulburátóre; și Odulia afectá că nu se imbracă decât cu alba toaletă a feciórelor pentru ca să depárteze pe curtesani.

Inse albéța batistei făcea să bată și mai bine la ochi catiféua pielii ei de abanos și-i dá o strălucire nespúsă: curtesanii sporiau tot mai mult, martiri nenorociți pe cari Odulia nu-i plángea fiind-că nu se imbracă decât omul pe care-l iubești...

Și fiind-că ea părea sfântă, fiind-că transporturile ei intime seménau cu estasul religios, amorósa singuratică fusese admisá în reuniunea Copíilor Marii.

Inse nu-i cineva de giaba frumósă ca Odulia. Vestea frumuseței ei trecuse peste marginile satului în care ședea ea; vestea asta se láți departe în lume, până spre munții înalți unde șade o viță de ómeni roșii, frumoși și bogáți. Și regele acelei țeri se 'namorá de Odulia și se hotári să se ducá la dênsa ca s'o ia de nevéstă.

Regele pregăti darurile cele mai frumoase; încercă cu ele o sută de robi îmbrăcați în Kalimbe făcute din pene de ibis și îi porni escortați de o sută de soldați așa de feeric echipați încât semăneau cu niște oglinzi în cari s'ar fi refrâns curcubeuri. Chiar regele porni în fruntea lor, călare pe un armăsar negru, cu harnașamentul garnisit cu pietre scumpe cari scăpărau ca stelele într'un cer fără lună.

După trei luni de mers ajunse la locuința Oduliei. Numai decăt, înaintea porții ei, aședă pe soldați și rânduî pe purtătorii darurilor astfel ca să uimescă pe fata neagră, s'o uluiască cu strălucirea focurilor multicolore aruncate de minunatele giuvaere sub razele sórelui.

Inse Odulia nici nu veni măcar în feréstră ca să se uite la tóte bogățiile acestea.

— Spuneți regelui că nu pot să fiu nevêsta sa... murmură ea. Me mulțumesc cu bucuriile pe cari mi le dă altarul.

Și dișe iar, absorbită de estasu-i obișnuit :

— Ce-mi pasă mie de comorile și de cinstea lumii decăt pierd dulcele bucurii ale inimii!... Va veni o zi când voi fi fără rezervă a aceluia pe care-l cunoșce de mult sufletul meu, și, ca să rămân vrednică de densusul nu vreau să es din reuniunea Copiilor Marii.

Regele se 'ntorse lórté nenorocit în țera lui și întemplarea asta făcú sgomot mare.

Multe fete frumoase gândiră că Odulia inebunise, fiind că nici una din ele, decăr ar fi fost în locul ei, n'ar fi refusat d'a ajunge regină.

Odulia, inse, în prada amorului mistic care o mistuía, s'aruncă la piciórele altarului Feciórei și mulțumi Reginei cerurilor că o scăpase așa de ușor.

Odulia se simți fericită acolo, lângă florile aduse de mulțimea credincioșilor, în mijlocul splendórei sfinte, îmbetată de fumul tămâii care se 'nalță încet în rotogóle parfumate spre statua Sfântului Ion — iubitul lui — Christ — cu obrazul fraged și trandafiriu, cu dulcii ochi albaștri, cu pèrul bálán inelat...

Multă vreme se rugă, frnmósa Odulia, și rugăciunea o aduse în estaz. Ai fi luat-o drept o sfântă contemplând pe sfântul preferat, — ale cărui trăsături semăneau cu ale imaterialului seu amant. Inundată de voluptate, Odulia ținea ochii ridicați spre cer. Degetele-i trosniră când se încrucisară; pe urmă ofță, se lăsă încet jos pe lespeđi, admirată de asistenți, cari o cređură cea mai curată dintre feciórele din reuniunea Copiilor Marii.

Veni nóptea Crăciunului. Miriade de stele schînteiau în imensitatea cerurilor. Luna lumină pământul cu lumina ei palidă și dulce.

Arborii și florile eshalau suavele lor miresme, îmbálsămau aerul cald pe care îl aspirau cu delicii credincioșii cari se duceau la biserică pentru liturghia mieđului noptii.

Odulia mergea, cu capul acoperit ca sovonul imaculatelor, cu fruntea incinse cu o cunună de trandafiri albi. Ca să se apropie de Sfânta-Mésă ar fi vrut să ia podóba ángerilor, și, în mijlocul dantelelor și a muselinei, neagra-i frumusețe seména cu un bob de bumbac în fulgul inflorit.

În minutul când eră să-și bage degetele în aghiasmatar, un cavalér superb îi luá înainte și-i presintă aghiazma dicéndu-i cu un glas melodios :

— Odulio, inima mea, iubita mea, ridică ochii și veđi în sfêrșit pe acela pe care l'ai iubit până acum numai în vis.

Odulia se uită la densusul și 'nnebuni de fericire.

— Te așteam, stăpán al sufletului meu, dișe ea

palpitând, și nici-odată nu am încetat de a-ți fi cre dincióasă :

— Șciú că, pentru mine, ai refusat pe cel mai bogat dintre prinți. Ai părăsi tu acum tot ce ai iubit până ađi pentru ca să vii cu mine în regatul meu?... Fiind că trebuie șá șcii că eu sînt cel mai puternic rege din univers.

— Te voi urmá în ori-ce loc vei voi, dulcele meu stăpán. Numai pe tine te iubesc și numai ca să fiu numai a ta am stat până ađi în reuniunea Copiilor Marii.

— Du-te dar spre altarul aceluia pe care popórele îl adoră în nóptea asta, respunse frumosul cavalér; — viu și eu după tine... Toaleta ta albă îmi spune că vrei să te hrănești cu pâne de viețá!.. Ei bine! Decăt inima ta e a mea, vom împărți împreună ostia pe care ți-o va da preotul.

— O! dulcele meu stăpán, cum s'o impart în doue fără că să mușc dintr'ênsa?... Ar fi un sacrilegiu nelegiuit...

— Va să dică ai mințit când ai jurat adineaori că numai pe mine me iubești?

— Ah! dulcele meu amant, indoiéla ta îmi strivește inima... Nu me simț în stare să me împotrivesc ție... Dar cum aș putea să-ți dau jumetatea din ostie?

— Într'o sărutare, când buzele mele se vor lipi p'ale tale. Sărutarea asta va fi imeneul nostru.

— N'o să pot să păstrez pe limba mea ostia sfântă până în clipa când voi puté să te sărut fără martori!

— Va să dică nu cutezi să me iubești în fața lui Dumneđu?... Atunci dar m'am grăbit prea mult ca să viu să te iau ca să te duc în regatul meu!.. Adio!

— O! flacără a vieții mele, pasiunea mea va ajunge nebungie decăt me părăsești astfel!... Nu! nu mi-e frică să te iubesc în fața lui Dumneđu... Dar veđi singur, biserică e ticsită și lumea me spáiméntă...

— Află dar că numai tu singurá me veđi și că poți să me iubești fórté bine în fața întregii mulțimi d'ací, afará numai decăt nu te va trádá emoțiunea. Acum ia-mi brațul și pasă sigur lângă mine, de vreme ce gândurile tale tainice sînt cunoscute numai de noi améndoi. Mai cu sémá păstréză obrazului teu dulcea lui seninătate și numai la mine să te gán-dești când te vei rugá cu sóțele tale din reuniunea Copiilor Marii.

Subt dominațiunea enervantă a amantului seu nevêđut, Odulia intră în biserică și-și luá locul în fața altarului Feciórei.

Deși ea se sili ea să se róge: dulcele obiect al dorințelor sale eră acolo, lângă dênsa, și o împiedicá; și, când făcú binecuvêntarea ca să se plece tóte capetele, Odulia, nebună de iubire, uită pe Dumneđu...

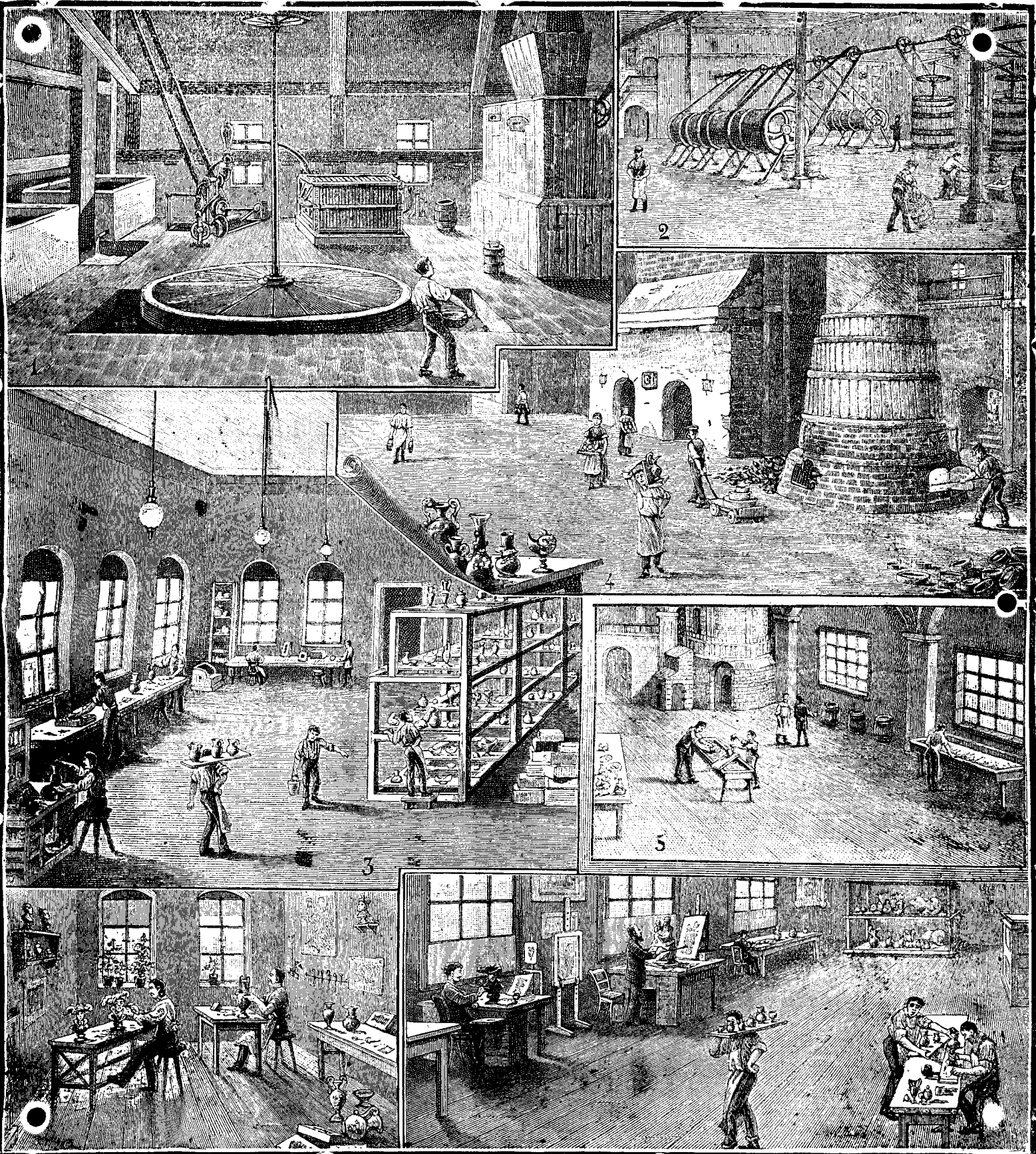
În sfêrșit, preotul s'apropiá de grilajul stranei; grijanía începú... Mulți se grijuu și multe minute trecurá până să-i vie și Odulii rëndul.

Atunci ea se sculá, intinse limba și primi ostia sfântă.

Vai! pânea dumneđuescă nu eră numai pentru dênsa!

Buzele ei inchiđendu-se par că fără voie îi opriră partea făgăduită... În clipa când se 'mpreunará dinții ei sacrilegi, trásnetul spintecá strana.

Numai decăt o cuprinse remușcarea, inse eră prea târđiu... O gurá de foc se puse p'a ei... Erá sărutarea dată de Satan soției pe care și-o alesese dintre feciórele reuniunii Copiilor Marii.

CUM SE FACE MAJOLICA.

Un foc mistuitor incinse de odată pe Odulia ; cădă pe lespezi dând un țipet de durere, și-și dete ultima suflare tocmai în minutul când veni preotul să-i dea ajutor.

Atunci din buzele ei carbonisate esi ostia victorioasă și se puse pe tabernacol în mijlocul unei aureole de foc. Astfel fu cunoscută profanarea sacrilegă.

În locul corpului Odulii se găsi o grămadă de cenușe imputită.

Omul lui Dumnezeu se pregătia să binecuvinteze rămășițele rămășițele frumoasei fete negre ; inse se opri, îngrozit de un ris ascuțit, strident, care se depărta însoțit de un gemet grozav.

Vai ! în blăstemul vecinic intrase aceea a cărui inimă se frigea de o pasiune tainică, păstrând inse aparențele unei feciôre din reuniunea Copiilor Marii.

I. S. Spartali.

De ce nu pot arborii âmblá ?

(Tradusă din »Volksdichtungen der siebenbürgischen und süd-ungarischen Zigeuner.« Gesammelt und aus unedirten Originaltexten übersetzt von Dr. Heinrich v. Weislocki. Wien, 1890.)

Unainte de multe mii de ani eră o vreme, când și arborii puteau âmblá. Atunci trăia undeva un om foarte bogat, dar sgârcit. Dômnne ! de se fi putut, ar fi îmbucat lumea tótă, de sgârcit ce eră. Odată s'a dus omul acesta în pădure, unde a vëdut un stejar minunat de frumos. El avea mulți copaci pe lângă casa sa, dar s'a gândit că să aibă și pe acest stejar ; deci îi dîse : »Vino cu mine la coliba mea, că eu nu am nici un gătej.«

Stejarul n'a mai stat pe gânduri, ci s'a luat cu omul cătră casă.

Pe drum omul s'a obosit, deci dîse copaciului : »Tu ești tare și mare, du-me pe mine la coliba mea, că nu mai pot de obosit.«

Stejarul a stat locului, până s'a urcat omul pe o crengă, apoi s'a dus mai departe.

Mergënd așa, au ajuns la o livadă frumoasă, unde pășcea un bou gras. Aci iar veni sgârcitului o poftă și dîse stejarului :

»Lemne aș avé, inse ar fi foarte bine decă aș avé și carne de friptură. Cum ar fi, decă tu ai ucide boul acesta și l'am luá cu noi în coliba mea ?«

Stejarul nu respunse nici un cuvënt, ci se apropiá de bou și așa-l lovi cu o crengă grósă 'n frunte, de-I tăvăli la pământ. Apoi îl luá pe crengile sale și se duse mai departe.

Dar nu mult s'au dus și pe drum au ajuns o trásură în care eră o bute cu vin, căráușul dormia. Aci iar îi veniră sgârcitului poște noue și dîse : »Hm ! Lemne aș avé, carne aș avé, dar n'am vin. Cum ar fi ôre decă ai ridicá tu butea aceea pe crengile tale, ca să o ducem la coliba mea ?«

Stejarul nu dîse nimic, ci apropiindu-se de car, ridicá butea pe crengile sale și merse mai departe.

După un restimp au ajuns lângă o bisericuță. Acolo dîse omul cătră stejar : »Lemne aș avé, carne aș avé, vin încá aș avé, dar n'am cratiță unde să-mi frig carnea. Cum ar fi ôre decă ai luá tu clopotul cela din turn ? Din el mi-aș puté fâuri câteva cratițe !«

Stejarul nici acum nu a dîs nimic, ci apropiindu-se de turn, și-a intins o crengă în lăuntru prin gaura ferestrei și a scos clopotul afară.

Tocmai vrea el să-l anine de o crengă când de odată trăsni din cer și făcú tot ferferițe stejarul și

omul și butea. Numai clopotul a ramas întreg, pe care ômenii l'au aședat iar în turn, la locul lui.

De atunci inse arborilor nu le mai este iertat a se mișcă din locul lor.

Ioan Pop Reteganul.

Doine și hore populare.

— Din Biharia. —

Dragu-meu ! biréu de sat !
Mândră cãrpă mi-ai luat,
Dar nu șciu p'unde oi purtá ?
Căci aș purtá-o pe uliță,
Dar me tem de biréiță.

Mult me intrébă mândra lună !
Unde-i voia mea cea bună ?
Eu i spun pe mândrul sóre,
Că-am lăsat-o în șeșetóre.

Nevéstă frumoasă ești
Cu bãrbatul cum trãești ?
— Cu bãrbatul trãesc bine,
Cu mâna de pěr me ține.
Face-mi capul,
Ca humbacul
Și spinarea,
Ca cãldarea.

Hai mândră să ne iubim
La luat să nu gândim,
Că sânt doi bêtrâni acasă
Și aceea nu ne lasă.

Astupă-ți mândră dinții,
Că oi veni de te-oi peți,
După Pașci a treia țî,
Astupă-ți mândră gura,
Că oi veni de te-oi luá
La tómnă de n'a plouá :
Că de rëndul de bêtrână
Nu-ți pot hãgá nici o viná,
Că vreo țeece de or mai trece
Or fi patruțeci și țeece.

M'a făcut mama pe mine ;
Așá voinic și subțire
Să fiu doctor de copile,
Pe câte le-am doctorit
Tóte se-au tēmăduit.
Pus-am ochii și pe tine :
Nu te las nici până mâne.

Fata cu ochi mohoriți
Tot în gură s'o sãruți
Și la ochi să nu te uiți,
Că la ochi, de te-i uitá
Șapte bóle te-or luá.
Șapte bóle ș-o lungóre,
O pãreche de friguri
Mestecate cu junghiuri.

Dragu-mi-i pãharul ras,
Badea tiner și neras ;
Dragu-mi-i pãharul plin,
Badea tiner nu bêtrân.

Petru Herte.

Scrisori din prinsorea de stat.

Seghedin, august 1891.

I.

În cestea frumoase zile de v^{er}ă insoțesc cu cugetul de-oparte pe sirguinciosul econom care din dorile dimineții până în amurgul serei între sudori și oftări își lucră moșia. V^{ed}, și-mi pare că vorbesc cu cetele de flăcăi și fete cari de-odată cu resăritul s^{or}e-lui și cântând doine drăgălașe, flăcăii cu c^osele brăsd^{ez}ă pașiștea verde, iar fetele secerând cu sirguintă în lanurile cu holde grase, se veselesc la vederea snopilor remași în urma lor, ca dov^{ed}ă de timpul bine și cu h^{ar}nicie folosit.

Pe când cu h^{ar}nicie muncește economul străbătut de căldură și de arșița s^{or}elui micul și de multe ori neînsemnatul seu ogor, pe atunci, — în decursul lunilor caniculare — orașenii s^{eu} mai bine ăis cei cu dare de mână, încep a face excursiuni printre munți; alții își c^{er}că distragerea în vre-un ținut romantic, la băi; iar speranța viitorului nostru tinerimea, își c^{er}că distragerea în arangiere de ședințe literare și de petreceri cu jocuri . . . pe când ăic se petrec t^ote acestea în lumea liberă, pe atunci eu, eu osînditul, eu prinsonerul de stat dimpreună cu colegul și amicul meu de suferință Traian H. Pop ne petrecem ăilele între murii prinsorii cu porți de fer bine ăintuite — fără ca lumea . . . să-și aducă aminte de noi . . .

De multe ori în decursul vieții mele am cugetat asupra t^{ai}niciei vieții omen^{es}ci și cu deosebire în anii mei liberi, ca preot, am avut multe ocațiuni ca să v^{ed} de-o parte miseria, de altă parte desir^{eu}l; am avut ocaziune să v^{ed} pe unul suferind pe patul durerilor morții, până când pe altul îl vedeam nescotind cap^{et}ul ăilelor sale. Și pot susține, că nime mai mult decât un preot nu are ocaziune să v^{ed}ă cum de-o parte o mulțime dintre credincioșii lui j^ocă și se deslătează la vre-o nuntă, până când de altă parte alții se vaetă, plâng și suspină, pentru trecerea din viață a unei ființe lor iubite.

Iar acesta veselie și t^{en}guire se petrece în mijlocul omenimii, ca un ce de t^ote ăilele. Așă se și petrec lucrurile în lume — prin un continuu schimb de pers^one. Noi am venit în lume, și am ocupat locul altora, ca mâne s^{eu} poimâne alți semeni de ai noștri, să ne ocupe tot asemenea locul nostru, cu t^ote miseriile și cu t^ote onorurile vieții.

Nici nu mai începe indoielă, că întreg decursul vieții n^ostre, cu tineri cu b^{et}râni, cu avuți cu săraci, nisuiam a încungiu^{ra} pe cât numai cu puțință este ori-ce miserie a vieții. Iar din acest încungiu^{ra} se naște ceea-ce numim »lupta pentru esistență.«

De aceea să nu ne nici mirăm, decât t^otă omenimea nisuește a trăi mult și bine pe pământ. Și tot asemenea nici să nu mai cercăm după căile și mijlocele prin ajutorul cărora nisuiam a ne face viață plăcută și cu tignelă.

Pentru a-și asigură traiul vieții, pentru a av^e o viață plăcută, se luptă nu un individ contra altuia, ci susțin lupta de multe ori națiuni contra națiuni. Ba, după cum indiviții, așă și pop^orele, își țin de onor național, decât reușesc a sdrobi pe adversarul lor.

Impregiurările au adus cu sine ca pe timpul de un an și jumătate să petrec între atari indiviți cari pentru onorul personal ofensat, au fost în stare a sta

înaintea glonțului adversarului lor s^{eu} înaintea ascuțitului sabiei. Osindii în proporțiunea delictului ce au comis, unii pe timp mai îndelungat, alții pe timp mai scurt, în fine ne aflăm mulți puțini — după impregiurări — închiși în așă numita »prinsore de stat.«

D^{ec}ă o numesc eu »prinsore de stat« și d^{ec}ă o-au numit așă alții mai înainte decât mine, împ^ortă f^orte puțin, s^{eu} așă ăic^{end} nimic, căci identică este cu temnița.

Inchisori de stat a fost cea renumită dela Vaț, iar în decursul unui an a esistat prinsore de stat în Năs^{eu}d — specială pentru delicvenții ardeleni.

Cu 1 aprilie 1890, închisorea de stat din Vaț s'a sistat, și pentru întregă patria n^ostră comună s'a făcut o singură prinsore de stat în Seghedin.

Fiind că și subscrisul îmi petrec ăilele în acesta prinsore, nu me indoes, că mulți dintre cunoscuții și binevoitorii mei voesc a șci ce e: prinsorea de stat?

Până a nu respunde acestei întrebări și pentru a veni în ajutorul curioșilor voi descrie mai înt^{ei} edificiul în care-și petrec ăilele așă numiții prinsoneri de stat.

Prinsorea de stat e situată în partea N. V. a Seghedinului și se află pe strada »Vasas Sz. Péteri« nr. 19.

Murii înalți cari încungiu^{ra} edificiul de t^ote părțile; porțile prin cari intră visitătorul precum și inscripțiunea ce se află de-asupra portalului, vestesc călătorilor ca și trecătorilor, că aici este prinsorea de stat. (Állam-fogház.)

Edificiul prinsorii — cu un etagiu — privit din o anumită depărtare, ar face bună impresiune asupra privitorilor, decât grătelele de fer nu ar descoperi ochilor, că înd^{er}etul lor se află ființe osîndite.

Prinsorea, despre care pot ăice, că e un edificiu modern, nu lasă, în ce se ține de arangiam^{en}tul intern, nimic de dorit. Arangiam^{en}tul intern nu e luesuos, dar nu este nici destrăbălat. În acesta privință statul a fost cu multă atențiune față cu pers^onele cari vin puse sub directa sa pază.

În parterul prinsorii sunt ăece odăi menite pentru prinsoneri; iar în etagiu sunt douespreăce. Cu totul, statul p^ote av^e sub »custodia honesta« doueăeci și doi prinsoneri, de odată.

Fiecare odaie e numerisată. Și în fiecare numai un singur prinsoner p^ote av^e loc în unul și acelaș timp. Odăile sunt prov^{ed}ute cu o m^{es}ă, doue scaune, pat prov^{ed}ut cu întreg așternutul; un dulap pentru vestiminte și un castău mic pentru sp^{el}are.

Pe lângă acea, fiecare odaie are un clopoțel electric care comunică cu chilia servitorilor. De câte ori un prinsoner are trebuință de ceva, ap^{es}ă de bumbul anume menit la ușă și, servitorul privind tabla cu numerii din odaia sa, numai decât e în curent cu pers^ona din odaia la care este chemat.

Curtea prinsorii, nu prea spațioasă, este prov^{ed}ută cu un parc încă tiner și despre care nu me pot pronunță favoritor. Dar, e de sperat, că peste vre-o ăece ani, va procură în ăile de v^{er}ă multă bucurie tristilor prinsoneri.

Me și aflu dispensat dela o descriere minuțioasă a parcului.

Prinsonerii își fac plimbările pe cărarea principală din giurul prinsorii precum și pe cărarea de lângă muri. Prima cărare e mai lată, a doua e numai câte pentru doue pers^one. Impregiurul cărărilor sunt arbustei mici și arbori: Căstani, palmieri și acați cari numai de acum înainte promit ceva umbră. Afară de celea doue cărări, ca loc de plimbare servește și pavagiul de cărămidă din giurul prinsorii.

Acesta este arangiam^{en}tul intern și estern al prinsorii de stat. Aici își petrec ăilele mulți, f^orte

mulți dintre fiii acestei patrii. Majoritatea inse a celor care intră și es de aici, sînt așa numiții duelgii (duelanți.) Unii sînt dejudecați pe cîteva zile, alții pe sêptemâni, iar alții pe ani...!! In proporțiune cu gravitatea duelului, e mesurată și pedêpsa.

Cu procsima scrisóre, despre viêta din prinsóre. Salutare și frăție!!

Preotul Macavei.

Limfa urei.

Dlui Iacob P. M.

Mai dăunăți in palatul dela curțile domnești
Au venit din tótã lumea doctorii la București
Ca să afe-o doftorie, Lymfa din microbii Urei,
Ce s'a prea lăfît la ómeni ca intre fiarele pãdurei.

Și vestitul doctor Babeș, după multã chibsuință,
A găsit Lymfa dorită cu o mare iscusință:
Din venintul ce se aflã sub limbã la șerpi in gurã
Și trei picuri de strigoie, iatã lymfa pentru Urã —
Ultuite-acestea lécuri pe sub piele la morbos
El se vindecã 'n o clipã și se face sãnêtos.

Când se bucurau savanții de succesul ne-așteptat,
Nu știu cum se întêplase de un cãne de vênat
Ce adurmecã prin salã, dã cu nasu 'n doftorii
Ce-amirosau de departe escitãndu-i pofta vii —
Și fãr sã-și inmóie botul, de duhorea ce avea
Bietul cãne se sfêrșeșce, a turhat de-o bólã grea.

V. B. Muntenescu.

Bonbone.

Un negustor de farfurii de porțelan salutã cu curtenie pe un domn și pe o dómna care trec.

— Li cunoști de mult, il intrebã X..., de-i saluți așa?

— O! Sînt cei mai buni clienți ai mei; nu trece o țî in care sã nu-și arunce cu farfuriile in cap.

La plimbare:

— A! uite Tincuța, care s'a mãritat. A nime-rit-o bine.

— Da, bãrbatul inse me face sã me mir. Se ia o fatã cu opt surori!

— Dar e fôrte bine... pentru împãrțirea sócerei.

Un domn se duce la un giuvaergiu și-i dîce:

— Iatã brãțara asta, a soției mele. Scóte de pe dênsa briliantele adevêrate și pune altele false. Pe cele adevêrate țî le voi vinde...

— Nu pot, domnule. Am fãcut deja operația acêsta in socotêla soției dvóstre.

La cãrciumã:

— Sã trãescã bețivii cei mari, țeii nostri: Bacchus, Noe, Galileu!..

— Galileu, de ce? Cine e?

— Un om vechiu, care bea ca un desperat, atãt de mult incãt strigã odatã, cãnd erã trãsnit: »Pãmãntul se invêrteșce!»

Tãndalã:

— Nu, in vera asta, nu me duc la bãi. N'am timp.

— Ințeleg... timpul e bani!

Cum se face majolica.

— Veți ilustrațiunea de pe pagina 377. —

Vasele de lut cu smalt au fost transportate in Europa de cãtrã arabi din insula Majorca, de acolo derivã numele majolica. Pãnã la inventarea porțelanului vasele aceste au fost fôrte cãutate, dar apoi se cam delaturãrã; in timpul mai nou inse iarăș se intrebuintezã mult.

Ilustrațiunea din nr. acesta infãțoseșzã fazele prin care trece fabricarea majolicei. Materia lutului trebuie sã fie bunã și unsurósã. Intêiu materia acêsta se curãteșce prin basenuri, apoi se pune in pressã unde se scóte din ea apa, dupã aceea i se adaugã dîterite substanțe și ajunge in mãna strungarului care i dã forma și o pune intr'o presã care i apêsã figurile; atunci incepe uscarea, in acest scop vasele se pun in cuptóre și dupã aceea ajung in mãnilor decorãtorilor. Vasele zugravite se pun de nou in cuptóre și se ard.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

In testamentul regretatului N. Cogãlniceanu incredințat la Paris dlui dr. Severeanu și pe care acesta l'a remis dnei Cogãlniceanu, se face mențiune de mai multe documente relative la Basarabia, de o corespondență dintre regretatul defunct și ilustrul I. C. Brãtianu, de o altã corespondență schimbatã cu dl Ion Ghica și in fine de doue acte scrise in limba chinezã. Tóte aceste acte sînt dãruite Academiei Române și defunctul Cogãlniceanu rógã pe dl D. Sturdza sã le așede in ordinea lor. Plicul in care se aflã acest testament cu adresa dlui dr. Severeanu scrisã de mãna dlui Cogãlniceanu, a fost fotografiat de dl dr. Severeanu.

Carte școlãrã. A apãrut de sub tipar la București: »Aritmetica elementarã« pentru trebuința școlãrilor clasei I, și II. primarã de ambe secse, metod inductiv, lucratã de G. E. Lainiceanu, institutorul clasei II, a școlêi primare de bãeți nr. 3 (Cuibu cu Barzã) din București. In curênd va apãre și partea a II-a pentru clasele III, și IV. primarã. Se aflã de de vênzare la librãria universalã Alcalay, calea Victoriei in București.

Cãrți noue. »Armata romãnã in ora din urmã.« Se aflã de vênzare la librãria Sococ din București. Prețul 2 lei. »Napoleon Bonaparte la școlã din Brienne« și »Napoleon Bonaparte in timpul revoluției«, la tóte librãriile din țerã, cu 50 bãni.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Șoiri teatrale și musicale. La Teatrul Național din București repetițiile incep la 15/27 august, cu »Dómna Chiajna« una din piesele premiate in anul trecut. — *Dna Ecaterina Marcu*, una din distinsele eleve ale profesorului maior G. Scheletî din orașul Iași, a terminat in scurtul timp de 2 ani, cu mare succes, conservatorul din Viena, fiind intre primele eleve cari au obținut diploma acum. — *Dl I. I. Livescu* a prezentat direcțiunii Teatrului Național din București o legendã-comediã in doue acte și in versuri, intitulatã »Flórea din Ferenze«, cãre a fost admisã de comitet. — *Dl Gherea* va prezentã direcțiunii aceluiaș teatru o piesã tradusã din limba rusã. — *Dl Emil Neculau*, publicist in Galați, a scris o piesã intitulatã »Crima socialã« care va fi datã in curênd comitetului Teatrului Național.

Cine a scris „Valurile Dunării.” Amu reproduc în unul din numerele trecute ale foii noastre un articol, care afirmă, că autorul renumitului vals »Valurile Dunării» nu e dl Ivanovici, ci o doamnă română dela Arad. Acest articol fiind publicat în urmă și de »Ecoul Săptămânei» din București, dl Ivanovici, care acuma e șeful muzicii militare din Focșani, trimite acestei reviste o scrisoare, prin care desminte afirmațiunea că dsa ar fi plagiat valsul numit, făgăduind că în curând va merge la București și va dovedi de neesacte cele afirmate despre dsa. De atunci au trecut trei săptămâni, dar încă n'amu vădit dovețile dsale. Le cerem dar, căci cu o simplă negațiune nu se decide asemenea cauză.

Produțiunea literară din Hida la 14/26 iulie a mulțumit pe toți. Dșora Maria Nosa și dl I. Georgia au cântat frumos duetul »De-aș fi iubit»; dl I. Druhora a fost intimpinat cu aplause la cântarea doinei »Cucule cu penne sure»; corul »Resai lună» de Musicescu, sub conducerea dlui I. Druhora, a fost foarte bun, la ce au contribuit mult dna Nina Andrei n. Feier și domnișorele Maria Nosa, Regina Chiffa și Anna Fôrnea. Dșora Veronica Olariu a declamat cu vervă, asemenea și dnii I. Mureșan și I. Druhora. Serbarea a fost deschisă de protopopul Pavel Roșca. Apoi a urmat jocul, în care damele Nina Andrei n. Feier, Regina Mureșian n. Georgia și dșora Veronica Olariu s'au prezentat în costum național.

Reprezentăție teatrală în Orvița-Română. Dela Oravița primim următoarele șire: Petrecerea arangiată de tinerimea română gr. or. din Oravița-Română, cu concertul binevoitor al mai multor diletanți din Varadia, a avut o reușită foarte bună. Piesele s'au executat cu precisiune, iar »Pétra din casă», comedia de V. Alecsandri, s'a primit cu furtunose aplause. Tabloul »Coriolan și Veturia», arangiat la sfârșit după tabloul »Familiei» a făcut un efect atât de mare, încât de trei ori a trebuit să se ridice cortina.

Reprezentăția teatrală din Out, dată de tinerimea studioasă din părțile acele la 2 august și pe care o anunțăm și noi, a reușit foarte bine. S'au jucat piesele »Remășagul» și »Mama Angelușa» de V. Alecsandri. În prima au escelat dșorele Lucreția Coșeriu, Sabina Bitea și Eugenia Coșeriu. În a doua au fost intimpinați cu aplause dnii Liviu Bitea și D. Vasilca. După teatru a început jocul care a ținut până dimineața. În pauză opt tineri au jucat Călușorul și Bătuta. Vinitul n'a fost prea mare, dar — vorba ceea — »succesul moral» a fost mare.

Concert în Secarëmb. La 19 iulie, cu ocașiunea adunării generale a despărțământului Deva al Asociațiunii transilvane, s'a dat în Secarëmb, de corul teologilor din Sibiu un concert, foarte bine reușit. Afară de cor a escelat dra Ela Moldovan ca pianistă și dșora Adelina Piso ca violinistă.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Șoiri bisericicești și școlare. *Il. Sa dr. Victor Mihăilei*, episcopul Lugosului, la 1 august n. a sfințit biserica română gr. c. din Oravița, unde a fost primit cu mare solenitate; séra corul vocal al plugarilor gr. c. de acolo a dat concert însoțit de reprezentație teatrală. — *Institutul universitar Carol I* la București a început a se construi; lucrările vor costă 260,000 lei; în total, cu toate instalațiunile, clădirea va costă aproape o jumătate de milion; se crede că regele ar fi dispus să dăruescă acestei instituțiuni și bogata sa bibliotecă. — *Dl Ioan Popa*, din Satulung-Săcelelor, a fost licențiat cu distincțiune la academia de comerț din Anvers în Belgia. — *Rds. dn*

Ilie Vlăsa, canonic în Blaș, s'a numit președinte la cassa centrală arhidieceșană.

Sfințirea bisericeii din Șișeșoi, al cărei paroc e dl dr. Vasile Lucaciu, se va face la 27 august n. cu mare solenitate. Discursul de remas bun dela biserica cea vechiă va fi rostit de parocul din Bătarci, fostul paroc în Șișeșoi; la missa solemnă va cuvântă protopopul din Pomi Augustin Pelle; aprețiațiunile serbătoreșci se vor face prin protopopul din Sanislău Gavril Lazar de Purcăreț. După sfânta liturgie urmază desvélirea monumentelor întru onórea și amințirea glorioșilor bărbați și distinși eroi ai bisericeii și neamului românesc; cu care ocașiune discursul ocașional va fi rostit de vicarul Titu Budu. Cântările vor fi esecutate de corul vocal din Sëini, eventual combinat cu alte coruri, sub conducerea învățătorului D. Cionca. La 1 oră banchet festiv. Séra petrecere populară. Pavilionul serbărilor sociale e padimentat și învățit cu șindilă.

Profesori noi. Delegațiunile școlelor centrale gr. or. din Brașov au ales prin aclamațiune profesori pe dnii dr. Valeriu Braniceș și George Pop, iar profesor suplent pe dl Iosif Blaga.

La școla elementară de fete din Sibiu a Reuniunii femeilor române se vor face înscrierile pentru anul școlar 1891/2 în zilele de 1—5 septembrie st. n. a. c. între orele 8—12 a. m. și 3—5 p. m. în localul direcțiunii (Sibiu, strada Morii nr. 8.) Tacsă de înscriere este de 2 fl., iar didactrul de 20 fl. v. a. la an, solvibil în 4 rate (eventual și în 10 rate lunare) anticipative. Membrii »Reuniunii femeilor române din Sibiu» nu solvesc tacsă de înscriere pentru copilele lor. Părinții din provinciă își pot adăposti copilele în internatul împreunat cu școla civilă de fete a »Asociațiunii transilvane», cu care școla noastră stă în cea mai strînsă legătură. Sibiu, 15 august 1891. Direcțiunea.

La școla elementară de prunci, — ou 4 clase — gr. oat. din Oradea-mare, înscrierile pe anul 1891—2 se vor face în 28, 29 și 31 august în localitatea școliei noue (strada mare maghiară nr. 370 b.), în 1 și 2 septembrie esamenele repetițiionale și în 3 sept. după st. liturgie cu »Impérate ceresc», cetirea legilor școlari, apoi începerea prelegerilor. Didactrul pe an întreg 1 fl., tacsă de înscriere 50 cr., ce la cei săraci se și iertă. Oradea-mare 22 august 1891. Direcțiunea.

Esamenele de forestier se vor începe în anul acesta conform ordinațiunii ministrului unguresc de comerț, în 19 octombre a. c. în Cluș, Odorheiul-sécuesc, Brașov și Sibiu. Aceia, cari voesc să facă acest examen au a-și așterne petițiunea lor cu atestatele necesare, la inspectoratul de forestieriă din amintitele orașe.

C E E N O U ?

Hymen. *Dl Ioan Onițiu*, comerciant în S. Sebeș, s'a fidanțat cu dșora Rafila Moga în Sasciori la 9 august. — *Dl Alessiu Hosszu*, proprietar în Reștolciu, s'a cununat cu dșora Laura Galin, la 20 august, în Gherla.

Șoiri personale. *Regele Carol* al României are intențiunea d'a construi un castel la castelul din Moldova. — *Regina României* iarăș s'a îmbolnăvit la Veneția; ba se afirmă chiar, că starea sănetații sale este foarte ingritore. — *Dl Alesandru Ghica*, consulul general român din Budapesta, după cum se vorbeșce în cercurile politice din București, va fi în curând numit agent diplomatic al României la Sofia. *Dl dr. Ioan Manguica* a fost ales medic în cercu

Leș al Bihariei. — *Dl. Emil Anca* s'a numit viconotar la judecătoria cercuală din Deș. — *Dl. L. Romoțai* este numit practicant în drept fără plată la judecătoria cercuală din Mureș-Oșorhei.

Asociațiunea transilvană. *Adunarea din Hațeg* a Asociațiunii transilvane s'a ținut la 16 și 17 august sub presiunea dlui preșdinte George Barițiu și a luat parte un public foarte frumos. Raportul care ne-a sosit târziu pentru nr. acesta se va publica în nr. viitor. — *Despărțământul Șimleu* a ținut adunarea sa generală în comuna Selsig, la 3 august, sub conducerea vicarului Alimpiu Barbolovici. Obiectul de frunte al desbaterilor a fost propunerea din anul trecut a dlui avocat dr. Ioan Nichita, ca să se înființeze un fond școlar, oferind pentru acest scop 100 fl. și obligându-se a da timp de zece ani aceeaș sumă. Comitetul despărțământului a primit propunerea și raportând adunării prin rostul dlui Andrei Cosma, a decis ca fondul să poarte numele de fondul școlar al despărțământului, pentru fondul acesta să se facă colectă, capitalisându-se până va ajunge la suma de 5000 fl. atunci jumătate din vinit să se cheltuească, jumătate să se adaugă la capital până ce va fi 100,000 fl. Apoi s'a făcut împărțirea premiilor între zece învățători mai harnici. Comitetul s'a constituit astfel: preșdinte Al. Barbolovici, membri George Pop, Florian Ciocan, Ioan Sêrb, dr. Ioan Maniu, Nicolae Nilvan, Andrei Meșan, dr. Ioan Nichita, Teodor Pop, Andrei Cosma, Ioan Dosa. Viitorea adunare se va ține în comuna Bobota. — *Despărțământul Năsăud* a ținut adunarea sa constituitoare la Năsăud în 2 august, sub presiunea dlui dr. Const. Moisil, care a convocat și adunarea. Inse nu prea mulți s'au prezentat, căci zelul național a scăzut și prin părțile acelea; toasturi dicem cu plăcere, dar nu bucuros sacrificăm nici macar 5 fl. pentru scopuri culturale. Comitetul despărțământului s'a constituit așa: director dr. C. Moisil, secretar G. Pletos, cassar Oct. Barițiu, controlor G. Scridon, membri I. Ciocan, dr. Pav. Tanco, Mih. Făgărășan, P. Vêrtic, G. Domide și I. Jarda. — *Despărțământul Cohalm* s'a întrunit în adunare generală în Cohalm, sub presiunea dlui N. D. Mircea. S'au încasat 161 fl. S'au cetit două disertațiuni; una de dl. Clemente Raicu de cuprins istoric, alta de dl. Andrei Stroia despre scopul Asociațiunii transilvane. Viitorea adunare generală se va ține în comuna Ungra. — *Despărțământul S. Sebeș* s'a convocat pentru constituire de cătră dnii Z. Mureșan și S. Medean pe 18/30 august la S. Sebeș.

Reuniunea femeilor române selăgene a ținut adunarea sa generală de odată cu adunarea despărțământului Șimleu al Asociațiunii transilvane în comuna Selsig. Dna preșdintă Maria Cosma, în cuvântarea sa de deschidere, a constatat cu bucurie progresul obținut de reuniune, care culminează în înființarea școlii române de fete în Șimleu. Secretarul reuniunii, dl. Andrei Cosma, raportează că averea reuniunii se urcă la 2821 fl. 90 cr. *Dl. dr. Ioan Nichita*, escelentul fiu al Sălagiului, dăruiește reuniunii cu o scrisoare căldurosă 100 fl. Dela alții s'au încasat 115 fl. Viitorea adunare se va ține la Șimleu. Sêra bal în care au dansat 120 de parchi.

Esposiția română din Hațeg. DAMELE române din Hațeg au arangiat acolo, după cum amu anunțat în mai multe rânduri, o esposiția de industrie casnică din părțile acele. Esposiția, s'a deschis la 13 l. c. la 11 ore înainte de miezăzi printr'un discurs pronunțat de dna Susana B. Popovici, preșdinta comitetului de organizare, în presița unui public frumos, care apoi a început să viziteze esposiția. Aceșta se află în trei sale din localul școlii granițereșci; în salonul prim sunt obiectele din ținutul Hațegului și

al Orăștiei, în al doile cele din ținutul Devei, Iliei, Streiului, Bradului și Hunedorei, în al treile se află obiectele de industrie orășenescă ale domnișorelor. Esposiția este deschisă în fiecare zi delă orele 9—1 și delă 3—6; prețul intrării este 30 cr., pentru săteni 10 cr.; în fiecare zi câte două domnișore dau explicațiuni visitorilor în toate saloanele. La deschidere au fost de față dșorele Valeria Cutean, Emilia Popovici, Maria Barițiu, Elena Popovici, Maria Popovici și Victoria Vlad.

Petreceri de vêră. *La Lipova* junimea studiosă română va arangia la 15/27 august petrecere de dans în sala otelului »Archiducele Iosif.« Vinitul e destinat în favorul fondului Reuniunii femeilor române din Lipova, pentru ajutorarea școlarilor gr. or. lipșiți de mijloce. Pentru comitetul arangiator sunt semnați dnii: stud. med. Ath. Brădean president, stud. jur. Octavian Puticiu secretar, teol. abs. Const. Puticiu controlor. Ofertele benevole sunt a se trimite la adresa dnei Elena V. Hamsea, cassiera Reuniunii femeilor române din Lipova. — *La Pâncota* în comitatul Arad junimea studiosă română de acolo și din impregiurime va arangia în 10/22 august petrecere de vêră în »Grădina verde«; venitul e destinat pentru ajutorarea studenților săraci români; la timp nefavorabil petrecerea se va ține în »Crucea albă.«

Sfêrșitul băncii din Monaco. Din Viena se anunță că prințul de Monaco refușă cu energie de a mai reînvi privilegiul băncii de joc din Monaco. Anteprenorii băncii s'au adresat prințului de Lichtenstein, rugându-l să le dea voie de a înființa o bancă la Vaduz. Ei se obligă să plătescă prințului 10 milioane de franci pe an, să susție »armata« principatului și să plătescă toate dările și contribuțiunile locuitorilor din Lichtenstein. Se crede că prințul de Lichtenstein va refușă să acorde concesiunea cerută.

Șoiri sourte. *Regimentul de infanterie 33 din Arad* își va serbă jubileul existenței sale de 50 ani la 12 septembrie a. c. Representanța orășenescă a hotărit cu aclamațiune, ca și orașul să participe la această serbătoare, votând spre acest scop suma de 1000 fl. — *La Iași* se va înființa un institut de inoculațiune pentru cei mușcați de câni turbați; director al noului institut va fi dl. dr. Pușcariu, profesor de istologie la facultatea de medicină de acolo. — *La Câmpulung* în România se va înființa o nouă secțiune a Ligei pentru unitatea culturală a românilor. — *La Craiova* societatea agricolă organiză și 'n anul acesta pentru luna octombrie un concurs și o esposițiune agricolă, în grădina Bibescu. *In comitatul Bistrița-Năsăud* s'a decis ca pantru purtarea protocoalelor în toate trei limbile să se creeze un al doile post de viconotar, cu reserva aprobării ministrului de interne.

Neorolôge. *Nicolae Opriș*, preot gr. or. în Gârbova, a murit acolo la 15 l. c. în etate de 56 ani. — *Eugen Sabin Todescu*, student de cl. IV reală, fiul dlui paroc Todescu din Bucium-Cerb, a murit la 8 august în etate de 15 ani.

OGLINDA LUMEI.

Cronică mioă, *Regele Humbert* s'a hotărit să facă economii mari în traiul seu. O mulțime de funcții delă palat vor fi suprimate. Cheltuelile bucătăriei și ale garderobelor vor fi simțitor reduse. Se asigură că regele simte mai adânc nevoia d'a veni în ajutorul numeroșilor nenorociți din țeră. — *Mai mulți ômeni de stat italieni* au primit propunerea lui Rothschild din Londra d'a se colonisă terenurile inculte din Italia cu evrei alungați din Rusia. Rothschild ar fi gata să facă sacrificii mari băneșci în acest scop.

Fómeteă in India. Din Calcuta se scrie : Speranța că districtele Chingleput și Nord-Arcot vor fi cruțate de flagelul fómetei nu s'a realizat. Căldura ce domnește acolo nu și-a avut încă sémën și seceta a distrus ori-ce urmă a recoltei. Situațiunea la Wand-wash, Maderpank și Calatry e fórte ingrigitoare. Căt de mare e lipsa de alimente, reese din faptul că óme-nii din castele superioare se află acuma in numerul acelora cari primesc ajútore dela guvern. Au fost deja câteva casuri de mórte prin fóme și locuitorii cător-va sate sânt constrínși să se hrănescă cu frunđe de alocs. Vitele mor pretutindeni din lipsă de hrană și apă.

Români distínși in străinătate. La espositiă universală din Ajaccio, dintre esposanții din România, au obținut : Dl Staicovici diploma de onóre. Mihail Stoenescu medalia de aur, Altán Anton și Forjescu medalia de argint, pentru produsele espuse.

O șóire bună din Basarabia. Din Basarabia se scriu următorele : Escelența Sa episcopul guberniei Basarabiei, Isachi, dela venirea sa in acéstă provincie a dat ordine ca prin comunele românești să nu se mai servescă liturghiă in rusește după cum se luaseră dispoziții de unul din predecesorii sei, episcopul Pavel. Cu acéstă dispoziție acest prelat și-a atras simpatia tuturor românilor.

Un medio care nu a fost surprins vesel e dr. Thanot, din Lyon. Una dintre clientele sale cele mai bogate, murind la vârsta de 83 de ani, îi lăsă prin testament o ladă mare — cu tot conținutul ei. — Doctorul, deschidënd lada, găsi o sumă de cutii cu hapuri, flacóne, cu medicamente, etc., neatínse. Bětrána nu luase medicamentele prescrise de doctor nici odată.

3333 de femei. Regele tribului african al Așanților are 3333 de femei. Pe cât cetim in diarele spaniole, ori ce bărbat din tribul acesta póte avea atâtea neveste câte-i permit mijlócele. Regele ca să-și păstreze demnitatea, trebuie să aibă cel puțin 3333 de femei. De multe ori inse regele trece și peste numerul reglementar. Actualul rege al Așanților are 300 de copii, așa că nu-i e trică să nu aibă sucesor la tron. Nici un bărbat nu trebuie să vedă obrazul femeilor regelui, decă ține să nu i se taie imediat capul. Numerósele regine ocupă un cartier deosebit in capitala Așanților și pe timpul secerișului, trebuie să lucreze ca sclave pe câmpurile regelui, nude sânt păzite de o armată intrégă de eunuci.

Se caută o mirésă. Din Tananariva (Madagascar) se anunță : Tot Madagascarul e in cea mai mare agitație. E vorba de a se găsi o mirésă pentru prințul Razafimanantoa, unchiul reginei și judecătóru suprem al intrgului regat. Prințul a congediat dílele trecute pe nevěsta sa, care eră deja prea bėtrână și a făcut eunosent că vré să o inlocuescă, printr'una mai frumósă. Cu tóte că prințul nu ma e nici tiner nici frumos, totuș numerul candidatelor e o legiune. Prințul Razafimanantoa le esaminéză pe tóte cu scrupulositate și a ales până acum opt din ele pentru a-și căută din numărul lor o mirésă. Concursul acesta de frumusețe ține deja de mult și prințul pare a fi dispus să-l prelungească la infinit. Frumósele din Madagascar tot mai speră încă să ajungă odată mătușe reginei și până atunci . . . cochetéză cu prințul Razafimanantoa.

4000 fr. pe feréstră. Din Berlin se scrie : Intr'un mod neplăcut și-a intrerupt călétoria un român bogat, care veniă dílele trecute, din Karlsbad la Berlin. La degetul inelar al mánii sale străluciă un inel in valóre de peste 4000 de fr. In apropiere de Berlin, pasagerul vrú să arunce niște hárții pe feréstră vagonului și, in aruncătură, prețiosul inel scápă din deget

și sbură și el afară pe feréstră. Păgubașul se dădu jos la stația cea mai apropiată și căută inelul in tóte părțile de-a-lungul liniei, dar juvaerul nu fu găsit. Probabil că a cădút in vre-un câmp de grâu.

Șóiri străine. La Paris un comitet, presidat de renumitul naturalist Quatrefages, s'a constituit pentru a organiză o espositiă a raselor omenești la Paris, in anul viitor. — *Inginerii francesi*, fómți elevi ai șcólei centrale, au dat la Paris un banchet in onórea fostului lor camarad dl C. Olănescu, ministrul lucrărilor publice al României. La banchet asistă și dl Yves Guyot, ministrul lucrărilor publice al Franciei. La desert, unul din comeseni a ridicat un toast pentru România și Francia. Dl Olănescu a respuns dicënd că tot ceea ce este el, datorește Franciei.

PENTRU DÓMNE TINERE.

O prăjitură bună și lesne de preparat. Cóceți sub cenușă cartofi buni ; curățiți-i de cógie și-i pisați cu sare fină, cu puțin cognac séu rom, adăogënd din când in când câte un ou. Acéstă până ce pasta va avé destulă consistență ca să faceți niște gogoși. Gogoșile le tăvăliți in făină și le cóceți in cuptor. După mész se servesc, presărate cu zahăr.

Petele produse pe haine și de diferite soiuri se curăță bine cu următorul simplu mijloc : Spélați péta cu amoniac lichid și ea va dispăre imediat.

O friptură bună, mai ales véra, servită rece. Cóceți la cuptor pulpă de vițel ; tăiați in felii fórte subțiri, turnați de-asupra o cantitate de vin negru cu piper in bóbe. Lăsați să fierbă la un foc slab unsfert de oră ; apoi lăsați să se recescă.

Periile de frecoat pe jos, de ghetete și de cai, trebuesc ținute la un loc uscat, ca, să nu cadă pėrul. Când periile se murdăresc ele pot fi curățite in chipul următor : pui pe mész o cólá de hárție albă și freci tare hárția cu peria. Tótă murdăria remăne pe hárție.

SFATURI HIGIENICE.

Alifie contra bubelor. De multe ori copiii capătă unele bube și rāni pe corp, cari se vindecă anevoe ; dar intrebuițând următorea alifie, va ajutá cu succes vedit vindecarea lor complectă in scurt timp : Luați un coșuleț cu reșină de acelea cu care afumați prin camere, și desfăceți coșulețul, puneți reșină intr'un vas pe foc in care se pune și ca o jum. kilogram unt prospėt (alb), topiți-le bine impreună ; după ce acéstă amestecătură s'a topit, luați-o dela foc și o strecurați printr'un tulpan rar séu printr'o strecurătóre și puneți-o intr'un borcan séu ori-ce alt vas in care o veți păstrá. Intrebuițați acéstă alifie la orice fel de bube după ce mai intėiu s'au spēlat cu zamă de pelin.

Contra viermilor din rāni. Animalele și chiar și omul, avěnd rāni și negliandú-le in timpul călduros al verei puněndu-se mușcele pe ele, mai adeseori fac viermi. Contra lor intrebuițați următorul léc practic : Căutați pe câmp buruiana care se numește »coda șóricelui« și stropiți-o cu puțină apă, după aceea pisați-o bine și stóreceți zama aceea ce se va formá din apă și din strivirea ei, intr'un vas. Spélați rana bine și pe urmă ungeți-o cu acéstă ; vermii vor dispăre in câteva minute și chiar rana va merge repede spre vindecare fără a intrebuiță vre o alifie. Faceți esperință la ocasiu, căci in nici un cas nu ve strică.

O hrană bună pentru bolnavi: Luați și tocați mușchiu de vacă, 500 grame; turnați de-asupra apă rece, în cantitate de un litru; patru grame de sare; 50 gr. morcovi și alte verdețuri. Fierbeți totul la un foc slab patru ore și apoi turnați într-o farfurie și lăsați să se răcească.

Un bun remediu contra reumatismului, pentru acei cari locuiesc în regiunile muntoase: dimineța înainte de răsăritul soarelui și seara după sfințit, să fie în riu, cât poate răbdă, părțile unde simt dureri reumatismale. Cura asta trebuie urmată măcar o săptămână.

Băile reci. Aceia cari sunt predispuși la congestii cerebrale, să se ferescă pe cât se poate de a face băi reci. Când sunt nevoiți să le facă, să se ude mai întâiu pe cap și numai cu incetul să intre în apă.

Impunșeturile insectelor fac mari neplăceri poroșității la țără. Când sunteți pișcați de insecte, frecați-ve pe locul rănit cu sare de mare soluție concentrată în apă. În cas de rezistență a rânii, repețați mai des tratamentul.

DESCOPERIRI ȘI INVENȚIUNI.

Fotografierea cuvântului. Fisicianul Marey a dat deunăci cetire, într-o ședință a academiei de științi din Paris, analizei unei lucrări foarte interesante a dlui Demeny, colaboratorul său la stațiunea de la parcul Prinților, asupra fotografiării cuvântului. Prin ajutorul cromofotografiei, dl Demeny a luat 20 de copii — în 30 de secunde — de pe figura unei persoane care pronunță mai multe frase. Întreia fotografie reprezintă persoana pronunțând cuvântul *Natura*, a doua *a uit*, a treia *mijloc*, a patra *geniu*, etc. Frasele întreia este această: *Natura* a dat mijloc pentru vindicarea tuturor bolilor. Toate fotografiile au fost puse, după ordinea cuvintelor, într'un zootrop. Când aparatul se învârtă, se vede pe rând apărând persoana deschidând gura și mișcând buzele. Zootropul a fost transportat la școala de surdo-muți și pus în mișcare în fața elevilor. Mai mulți din aceștia au putut să citească sau mai bine zis să ghicască după deschiderea și diferitele pozițiuni ale buzelor, toate frazele pronunțate pe care le-au scris pe hârtie. Deosebit de interesul pur științific ce prezintă această nouă aplicare a fotografiei instantanee, se poate ca încercarea dlui Demeny să fie punctul de plecare al unei noi metode în educația surdo-muților.

Otel de hârtie. În Hamburg s'a construit de curând un otel mărișor, exclusiv numai din hârtie, cari sunt cel puțin tot atât de tari, ca și scândurile noastre de brad. Mai adaugă apoi, că acest otel este scutit și de foc, de orice păreții de hârtie sunt obduși cu un fel de materie pe care focul nu o prinde și care scutește hârtia și de stricăciunea moliiilor sau a altor insecte.

× **Iodopyril.** Cetim în »Universul«: În spitalele din capitala României se fac de câțiva timp experiențe cu un nou medicament, inventat de un român, farmacistul Torjescu. Medicamentul se numește »Iodopyril«; e o combinațiune de iod cu ichtiol, și se întrebuințează cu cel mai mare succes în contra bolilor de piele, ca eczema, etc. Academia din Viena studiază acum efectele acestui medicament.

Microbii aurului. O lăie din Paris, »Revue de chimie industrielle«, raportază că doi bijutieri din Madrid observau de câțiva timp că bijuteriile pe care le primiau de la cea mai mare parte din fabricile fran-

ceze și germane, apăreau, îndată după primire, pline de pete roșiatice și negricioase care le întunecau strălucirea într'atâta că mușterii nu voiau să le cumpere ca noi. Une-ori petele resistau la tot felul de curățiri și frecături. Ceva mai mult, obiectele prețioase, întru totul curate în momentul împachetării, apăreau succesiv pline de pete fără ca, nici o cauză vădită să potta explica formațiunea lor. Cunoșterea cauzei acestui fenomen se datorește naturalistului spaniol Calderon. Densul a descoperit că petele negricioase sunt formate de așezarea în găurile metalului a microbului *Aspergillus Niger*, iar cele roșii de prezența altui microb numit »*Micrococcus prodigiosus*«. Sporii acestor microorganisme existau în adevăr în mare cantitate într'unul din apartamente și în bumbacul cu care erau învelite obiectele prețioase.

FELURIMI.

Prima sărutare. Despre gustul primei sărutări iată ce aflăm în notițele zilnice ale unei dame: În 20 maiu m'a sărutat R. pentru prima dată! Me simțiam ca și într'un vas plin cu rose, cari plutiau în miere, apă de colonia și șampaniă; îmi părea, că trece cineva cu piciorul de diamant peste nervii mei și că multe gondole mici pline de angeri treceau prin vinele mele și ca și când prin trupul meu s'ar fi revărsat un curent magnetic în colorile curcubeului!

Idealul de perceptor. O engleză bogată, care șade la țără în apropiere de Londra, scrisese deunăci verișorei sale, o văduvă lămură din Londra, să-i caute un perceptor pentru cei doi copii ai ei. Perceptorul acesta trebuia să știe cel puțin cinci limbi și să cunoască perfect pictura și muzica. Pe lângă acesta, se mai pretindea de la densul să știe să călărească și să înțeleagă de scris, dar în același timp amabil, să fie modest dar nu timid, să fie de familie bună să aibă un obraz trumos și o ținută elegantă, cu un cuvânt să fie în toate privințele un gentilom perfect. Nu trecu mult și sosi din Londra următorul răspuns: Scumpă Adelaido! Am căutat un perceptor, așa cum îl vrei, dar până acuma nu l'am găsit. Totuși îmi voi da ostentela și voi mai căuta. Îndată ce-l voi găsi, îl voi... lua de bărbat.

Poșta redacțiunii.

Doman. Se vor publica. Te trimite și altele, dar nu schimbă nimica.

Mănăstirea Dragomirna. Se va trimite în luna viitoare, căci nu se poate mai de grabă.

Curioși. Dl P. Poni, noul ministru de culte și instrucțiune publică al României, e consorțetele poetei dnei Matilda Poni, n. Cugler.

Repsig. A sosit prea târziu. De altădată scrie-ne îndată.

Cucia. Nu le putem întrebuiți. De ce perși timpul cu de-aceste?

Călinarul săptămânii.

Țiua sept.	Călinarul vechiu	Călin. nou	Sorele
Dumin. 9 după Rusali	Ev. dela Mateu 14, gl. 8, a inv. 9	res.	ap.
Duminică 11	Mart. Euplu	23 Elvina	5 7 6 57
Luni 12	Mart. Fofie	24 Bartolome	5 8 6 55
Marti 13	Par. Maxim	25 Ludovic	5 10 6 33
Mercuri 14	Prof. Michea	26 Samuil	5 11 6 51
Joi 15 (+)	Adorm. Précuratei	27 Rufus	5 13 6 48
Vineri 16	Mart. Diomid	28 Augustin	5 15 6 47
Sâmbătă 17	Mart. Miron	29 Taiarea. c. s.	5 16 6 45

Proprietar, redactor răspunzător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Iosif Lang în Oradea-mare.